

[H. C. Andersen.]

løser Jagttegn? Det forekommer mig ugørligt. Man kan heller ikke sammenligne Ansvarsforsikringen for Jægere med den, der gælder for dem, som kører Automobil. Automobilisterne færdes paa Landevejene, men dør er ogsaa Ret til Færdsel for andre, og dør færdes andre; men Jægere plejer jo dog at være, hvor Færdselen ikke er slet saa stor, og Faren for at komme galt af Sted med Jagtgeværet er i øvrigt ganske ringe. Jeg vil gerne tro, at de fleste Jægere allerede nu har tegnet en Ansvarsforsikring, og efterhaanden som det gaar op for Jægerne, at der er knyttet et Ansvar til dette at færdes med Jagtgevær, vil det sikkert blive mere og mere almindeligt at tegne Ansvarsforsikring; jeg tror ikke, man behøver at paabyde det.

Jeg vil ogsaa vende mig mod den foreslaaede Administration af det indkomne Beløb. Jeg har tænkt meget over det, og efter nøje Overvejelse er jeg kommet til den Overbevisning, at det Beløb, et Sogns Jægere indbetaler for Jagttegn, bør blive i Sognet og administreres dør af det kommunale Raad, der udsteder Jagttegn. Om Raadet vil nedsætte et Udvalg eller overlade Anvendelsen af Beløbet til Jagtforeningen i Sognet, hvis en saadan findes, er mig i og for sig ligegyldigt, men der bør efter min Mening aflægges Regnskab for Anvendelsen af Beløbet til Sogneraadet. Jeg finder det rimeligt, at en mindre Procentdel af Beløbet overlades til Sogneraadet for dets Arbejde med Udstedelse af Kort, Hegning af Plantager, Tjæring mod Vildtbid o. s. v. Men største Delen af det indkomne Beløb finder jeg — som Ministeren — bør anvendes til Vildtpleje. Jeg tror, at hvis man gaar denne Vej, vil det ikke vare længe, før samtlige Beboere i Sognet, Jægere som Ikke-Jægere, er interesserede i Sagen, og saa er den inde i den rigtige og den bedste Gænge.

Kapitel III omhandler Jagttider og Fredningsbestemmelser. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Forhold — Drøftelsen heraf egner sig nu bedst for en Udvalgsbehandling —, men mon der ikke tiltrænges visse Ændringer, især hvad angaar Jagt paa Svømme- og Vadefugle? Jeg tror, det vilde være gavnligt at tage disse Spørgsmaal op til ny Overvejelse.

I Kapitel V omtales Jagtmaader og Jagtredskaber. Jeg tror, at baade § 25 og § 27 bør nøjere overvejes i et Udvalg, og jeg stiller mig tvivlende overfor, om det er rigtigt i Øjeblikket at forlange Fuglekøjerne paa Fanø nedlagt, saa længe denne Fangst-

metode anvendes, som den gør, længere Syd paa.

Det var mine Hovedindvendinger mod Lovforslaget. Jeg vil gentage, at under Hensyn til Bestemmelserne i § 14 finder jeg Lovforslaget forfejlet. Ingen, hverken Jægere eller andre interesserede, vil blive tilfredse med en Lov af det Indhold som det nu i Folketinget vedtagne Forslag, og jeg tillader mig at tro, at den højtærede Minister, selv om han ikke siger det, dog i sit Inderste mener, at en Ændring er nødvendig, hvis han skal faa nogen Glæde af en ny Jagtlov. Mit Parti er villigt til at arbejde med paa en Ændring med det Formaal at skabe en Lov, der tilfredsstiller saa vidt muligt alle interesserede Parter, og jeg vil derfor senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Under Behandlingen i dette skal vi fra vor Side være villige til efter bedste Evne at arbejde med paa en Udformning af Forslaget, saa at vi kan faa en virkelig god Jagtlov ud af det.

Kr. Johansen: Den ærede Ordfører for Venstre (H. C. Andersen) har den Opfattelse, at den gældende Jagtlov er en udmærket Lov, og at den i det store og hele har virket tilfredsstillende. Jeg tror, at der i hvert Fald ikke er almindelig Enighed om, at dette er rigtigt; tværtimod tør jeg sige, at man udtrykker sig meget spagfærdigt ved at sige, at det langt fra var med almindelig Tilfredshed, Loven blev vedtaget, og at Tilfredsheden ikke er blevet større med Aarene, at Misfornøjelsen tværtimod har været saa stor, at den alene var tilstrækkelig Grund til at forsøge at faa en anden og mere tilfredsstillende Jagtlovgivning. Og det er jo det, den nuværende højtærede Landbrugsminister adskillige Gange har gjort Forsøg paa og nu forhaabentlig er godt paa Vej til at opnaa.

Vi fra vor Side har ønsket enkelte af Lovens vigtigste Bestemmelser noget anderledes, end de nu er formet. Som Ministeren har gjort Rede for, ønsker vi Jagtret og Brugsret forenet, og vi ønsker at komme bort fra Jagtkortene og at faa 50 Meter Bæltet ved vore Kyster afskaffet. Vi har ikke naaet at faa alle vore Ønsker opfyldt; det foreliggende Lovforslag er Resultatet af en Overenskomst mellem tre Partier, der paa flere Omraader ser ret forskelligt paa denne Lovgivning, og hvis Ønsker er ret forskellige. Naar flere Partier med saa forskelligt Syn skal enes, maa man selvfølgelig resignere fra alle